

ationale regler på området, herunder MARPOL (den internationale konvention 1973/78 om forebyggelse af forurening fra skibe), f.eks. med henblik på at syne og certificere danske skibe i udlandet, samt evt. i fremtiden implementerede regler om ballastvand.

Det foreslås derfor, at miljøministeren får bemyndigelse til at autorisere klassifikationsselskaber efter bestemmelsen i § 48 a også vedrørende andre forhold, der er omfattet af havmiljøloven.

Det bemærkes, at miljøministeren endnu ikke har udnyttet bemyndigelsen efter den gældende bestemmelse, men det forventes at bemyndigelsen – i forlængelse af, at AFS-konventionen (den internationale konvention om kontrol af skadelige antibegroningssytemer på skibe) trådte i kraft den 17. september 2008 – vil blive udnyttet i forbindelse med ikrafttræden af dette lovforslag. De nedennævnte ændringer af § 48 a anses desuden for nødvendige inden bemyndigelsen udnyttes. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til nr. 8 og 9 i dette lovforslag.

Det er således intentionen, at miljøministerens beføjelse til at autorisere klassifikationsselskaber delegeres, jf. havmiljølovens § 48, stk. 1, til Søfartsstyrelsen, der har indgået aftale med de af EU anerkendte klassifikationsselskaber for så vidt angår forhold omfattet af lov om sikkerhed til søs.

Baggrunden for denne fremgangsmåde er, at det ved implementeringen af artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed, er mest hensigtsmæssigt, at hvert medlemsland kun indgår én kontrakt med hvert klassifikationsselskab. Søfartsstyrelsen vil derfor på vegne af miljøministeren udvide de allerede indgåede kontrakter med klassifikationsselskaberne til også at omfatte syns- og certificeringsopgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets (EF) forordning nr. 782/03 af 14. april 2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe samt Kommissionens forordning (EF) nr. 536/2008 den 13. juni 2008 om gennemførelse af artikel 6, stk. 3, og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 782/2003 om forbud mod organiske tinforbindelser på skibe og om ændring af denne forordning. De nærmere betingelser for Søfartsstyrelsens varetagelse af disse opgaver på miljøministerens vegne, vil blive fastlagt i en samarbejdsaftale.

Herudover foreslås det med henblik på at bringe havmiljølovens § 48 a i overensstemmelse med § 22 i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 903 af 12. juli 2007, der omhandler autorisation af klassifikationsselskaber på Søfartsstyrelsens ressortområde,

at der etableres en klar retstilstand, hvorefter det offentlige ikke er ansvarlig for fejl begået af klassifikationsselskaberne. Det kan således give anledning til tvivl, om det offentlige – henset til den enkelte sags konkrete omstændigheder – vil kunne blive erstatningsansvarlig for handlinger begået af klassifikationsselskaberne. Som det er i dag, vil miljøministeren dog som hovedregel efter dansk rets almindelige erstatningsregler ikke være erstatningsansvarlig for fejl begået af klassifikationsselskaberne, i det omfang disse må anses som selvstændigt virkende tredjemænd.

Endvidere foreslås det præciseret, at miljøministeren ikke skal være forpligtet til selv at udstede certifikater og udføre de syn, der er omfattet af en autorisation udstedt i medfør af § 48 a, stk. 1.

Endelig opdateres EU-noten til loven, således Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed med senere ændringer tilføjes. Henvisningen til dette direktiv blev ved en fejl udeladt i forbindelse med indsættelsen af § 48 a ved lov nr. 474 af 31. maj 2006.

2.3. Optagning og påvirkning af havbundsmateriale (sedimenter)

2.3.1. Gældende ret

I forbindelse med kommunalreformen overgik flere opgaver på miljøområdet fra amterne til kommunerne. I forhold til optagning og påvirkning af havbundsmateriale (sediment) har det vist sig, at der opstod et uhensigtsmæssigt kompetenceoverlap mellem havmiljøloven og miljøbeskyttelsesloven og dermed også mellem miljøministeren (i praksis miljøcentrene Århus, Odense og Roskilde) og kommunalbestyrelserne med hensyn til at fastsætte vilkår og meddele tilladelse på området.

Efter havmiljølovens § 26 meddeler miljøministeren tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning). Efter havmiljølovens § 27 kan miljøministeren i forbindelse med tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) bl.a. fastsætte vilkår om optagningsmetode og oplægning af havbundsmaterialet. Denne mulighed for at fastsætte vilkår om optagningsmetode gælder, jf. § 27, stk. 1, 3. pkt., tillige i situationer, hvor der kan blive tale om anden bortskaffelse af havbundsmaterialet end dumpning, herunder genanvendelse eller oplægning/deponering på spulefelter mv. – og uanset om havbundsmaterialet er forurenet eller ej.

Denne tilladelseskompetence lå inden kommunalreformen hos amtsrådet, men er i dag henlagt til tre af